

Warszawa, dn. 08.05.2024 r.

Główny Sąd Łowiecki

ul. Nowy Świat 35

00-029 Warszawa

Rep. GSŁ 56/23

O R Z E C Z E N I E

Główny Sąd Łowiecki w zwykłym składzie:

Przewodniczący: **SGSŁ Michał Pieńkowski**

Członkowie: **SGSŁ Aleksandra Zając - Hanulak /ref./**

SGSŁ Józef Mirosław Tetkowski

Protokolant: **Sylwia Jackowska**

bez udziału Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego PZŁ

rozpoznał sprawę Kol. [...] syna [...] na skutek odwołania Okręgowego Rzecznika Dyscyplinarnego w [...] od orzeczenia Okręgowego Sądu Łowieckiego w [...] z dnia 02.10.2022 sygn. akt OSŁ [...] /2023, mocą którego uniewinniono [...] od zarzucanego mu przewinienia łowieckiego, że:

na polowaniu zbiorowym w dniu [...]r. nie zachował warunków bezpieczeństwa poprzez oddanie strzału w mot do jeleni bez zgody prowadzącego polowanie, który to strzał był jednocześnie strzałem oddanym w kierunku innego myśliwego.

tj. przewinienia łowieckiego z § 17 pkt 1 i 8 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 r.

na podstawie § 58 ust. 1 Regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ
o r z e k ł:

uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania.

/-/ Michał Pieńkowski
/-/ Aleksandra Zając - Hanulak
/-/ Józef Mirosław Tetkowski

UZASADNIENIE

W dniu [...]roku Okręgowy Rzecznik Dyscyplinarny Polskiego Związku Łowieckiego w [...] skierował wniosek oskarżycielski przeciwko Kol. [...] obwinionego o to, że na polowaniu zbiorowym w dniu [...]r. nie zachował warunków bezpieczeństwa poprzez oddanie strzału w miot do jeleni bez zgody prowadzącego polowanie, który to strzał był jednocześnie strzałem oddanym w kierunku innego myśliwego - tj. przewinienia łowieckiego z § 17 pkt 1 i 8 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005 r.

Orzeczeniem z dnia 02.10.2023 roku, wydanym w sprawie prowadzonej pod sygnaturą OSŁ [...]/2023, Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] uniewinnił obwinionego [...] od zarzucanego mu we wniosku oskarżycielskim czynu.

Powołane rozstrzygnięcie zapadło na podstawie następujących ustaleń faktycznych poczynionych w oparciu o dowody z zeznań świadków [...] i [...] oraz notatki [...] i wyciągu z protokołu nr [...]zarządu Koła Łowieckiego [...].

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności z wyjaśnień obwinionego Kol. [...] oraz zeznań świadków [...] i [...] wynika, że obwiniony [...] w dniu [...]roku brał udział w polowaniu wigilijnym Koła Łowieckiego [...]. W pierwszym pędzeni stanowisko wskazał obwinionemu świadek [...], który był prowadzącym polowanie i udzielił zgody na stać w miot przy zajmowaniu stanowiska, pod warunkiem, że zwierzyna wyjdzie wprost na obwinionego. Po lewej stronie w odległości około 80 mb był świadek [...], a po prawej [...] w odległości około 60 mb. Po około 3 do 5 minut po rozpoczęciu pędzenia na obwinionego wyszła łania z cielakiem. Wówczas obwiniony oddał strzał do łani, która przyjęła kulę i padła poza linią myśliwych. Po zakończonym miocie obwiniony wypatroszył łanię i cielaka, którego strzelił świadek [...]. [...] pogratulował obwinionemu strzelonej łani i wręczył złom. Prowadzący polowanie [...] nie miał żadnych zastrzeżeń na polowaniu względem obwinionego [...] w zakresie oddania przez niego strzału w miot. Natomiast stojący po lewej stronie świadek [...] zwrócił uwagę obwinionemu [...], że oddał strzał w miot. Obwiniony przeprosił [...] i powiedział, że miał zgodę na oddanie strzału w miot. Na zakończenie polowania nikt nie wniósł żadnych zastrzeżeń co do bezpieczeństwa i przebiegu polowania wigilijnego.

Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] uznał, że zeznania dwójki świadków [...] i [...] nie były zgodne z wyjaśnieniami obwinionego. Wskazał, że żaden ze świadków nie widział momentu oddania przez obwinionego strzału w miot i formalnie zgłosił tego faktu jako zastrzeżenia do protokołu polowania, którym zresztą sąd nie dysponował, gdyż go nie

zabezpieczono. Oparto się w tym zakresie na oświadczeniu świadka [...], że w protokole nie ma informacji o oddaniu przez obwinionego strzału w miot. Nadto sąd wskazał, że prowadzący polowanie [...] radził obwinionemu, by dogadał się ze świadkiem [...] odnośnie pretensji w sprawie oddania strzału w miot. Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] doszedł do przekonania, iż poza zeznaniami świadków [...] i [...] w sprawie nie ma żadnych przekonujących dowodów pozwalających na ocenę prawidłowości strzału oddanego na polowaniu wigilijnym w dniu [...]. przez obwinionego.

Od orzeczenia tego odwołanie wywiódł Główny Rzecznik Dyscyplinarny zaskarżając je w całości na niekorzyść obwinionego i zarzucając orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających wpływ na jego treść, a polegający na niesłusznym uznaniu, że obwiniony nie strzelał w miot do jeleni bez zgody prowadzącego polowanie podczas polowania zbiorowego, który to strzał był jednocześnie strzałem w kierunku innych myśliwych, podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu w [...] do ponownego rozpoznania. Wskazał na dokonanie przez sąd wybiórczej oceny stanu faktycznego i pominięciu oraz nie wyjaśnieniu szeregu okoliczności. Przede wszystkim rzecznik wskazał, iż sąd w oparciu o wyjaśnienia obwinionego uznał, że obwiniony [...] oddał strzał w miot do łani jelenia, gdyż posiadał na to zgodę wyrażoną mu niejako indywidualnie. Jednocześnie sąd ponad wszelką wątpliwość w oparciu o zeznania świadka [...] ustalił, że świadek ten jako prowadzący polowanie nie udzielił zgody obwinionemu na strzał w miot. Co więcej, świadek ten zeznał, że jako prowadzący polowania zbiorowe od wielu lat, nigdy nie udzielił zgody jakimukolwiek myśliwemu na strzał w miot do jeleni.

Ponadto sąd nie zweryfikował okoliczności, wynikających z zeznań świadka w oparciu o treść dokumentów, których sporządzenie po polowaniu było obligatoryjne. Skarżący wniósł o uchylenie przedmiotowego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Łowieckiemu w [...].

Główny Sąd Łowiecki zważył, co następuje:

Odwołanie Głównego Rzecznika Łowieckiego uznano za zasadne, a argumenty w nim wskazane jako trafne.

Zgodnie z przepisem § 58 ust. 1 i ust. 2 i 3 uchwały nr 50/2014 NRŁ z dnia 24.04.2014 w sprawie regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ: Główny Sąd Dyscyplinarny uchyla lub zmienia zaskarżone orzeczenie w przypadku:

- błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, jeśli mógł on mieć wpływ na jego treść, a także w przypadku
- obrazy przepisów regulaminu sądów łowieckich i rzeczników dyscyplinarnych w PZŁ, jeżeli mogła ona mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

W realiach niniejszej sprawy Główny Sąd Łowiecki ocenił, iż Okręgowy Sąd Łowiecki w [...] nie przeprowadził wobec obwinionego Kol. [...] szeregu dowodów zarówno na korzyść jak i na niekorzyść obwinionego. W szczególności należy zauważyć, że do zdarzenia będącego przedmiotem sprawy doszło w dniu [...] roku, a rozpoczęto jego wyjaśnianie dopiero w marcu 2023 roku. Wszczęto postępowanie dyscyplinarne bez zabezpieczenia dowodów na polowaniu, którego prowadzącym był [...]. Jego zeznania wskazują na bałagan w prowadzeniu polowania, gdyż świadek zeznał, że nigdy nie wydawał zgody myśliwym na oddawanie strzału w miot, ale zezwolił na takie wydawanie zgody swojemu pomocnikowi w prowadzeniu polowania, co wskazuje na istotną niekonsekwencję w procesie decyzyjnym prowadzącego polowanie, wprowadzającą chaos na polowaniu. Kwestia wydania zgody przez prowadzącego polowanie na oddanie strzału w miot do jeleni jest artykułowana na samym początku polowania podczas odprawy i powinna zostać uczyniona wzmianka na tą okoliczność w protokole polowania. Jest to niezwykle ważna okoliczność, gdyż rzutuje na bezpieczeństwo prowadzenia polowania. Główny Sąd Łowiecki uznał, że skarżone orzeczenie zapadło przedwcześnie, bez wyjaśnienia istotnych dla sprawy okoliczności.

W trakcie ponownego rozpoznania przedmiotowej sprawy należy wykonać następujące czynności:

- załączyć do akt sprawy oryginał protokołu polowania z dnia [...] roku, a także inne dokumenty sporządzone w związku z tym zdarzeniem w tym listę myśliwych,
- ustalić kto wykonywał polowanie w pobliżu obwinionego w czasie pędzenia w którym doszło do oddania strzału w miot i w następnych pędzeniach,
- ustalić poprzez przesłuchanie świadków [...], [...] i innych świadków, którzy stali na linii myśliwych razem z obwinionym, kogo i kiedy rozprowadzał prowadzący polowanie, a kogo i kiedy jego pomocnik,
- przesłuchać tych świadków na okoliczność wydania zgody prowadzącego na oddanie strzału w miot do jeleni,
- ustalić linię strzału w oparciu o oględziny w terenie, odtworzyć gdzie stali wówczas myśliwi, w szczególności [...], a także poczynić ustalenia czy oddany przez obwinionego

strzał w miot mógł stanowić zagrożenia bezpieczeństwa dla innych myśliwych, a jeśli tak to dla jakich i gdzie wykonujących polowanie,

- ustalić kto był pomocnikiem prowadzącego polowanie i przesłuchać go na wszelkie powyższe okoliczności.

Wyjaśnienie wskazanych okoliczności ma istotne znaczenie dla oceny zachowania obwinionego pod kątem wypełnienia przez niego znamion zarzuconego mu przewinienia łowieckiego, a w przypadku nie potwierdzenia tychże zarzutów - jego uniewinnienia.

Na marginesie należy wskazać, iż sąd rozpoznający sprawę powinien doprecyzować kwalifikację prawną przewinienia łowieckiego zarzuconego obwinionemu, albowiem naruszenie przepisu § 17 pkt 1 i 8 Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23.03.2005r. (regulamin polowań) stanowi wypełnienie znamion przewinienia łowieckiego z art. 35b ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie.

Z tych względów zaskarżone orzeczenie należało uchylić i przekazać do ponownego rozpoznania OSŁ w [...].

/-/ Michał Pieńkowski
/-/ Aleksandra Zajac - Hanulak
/-/ Józef Mirosław Tetkowski